

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

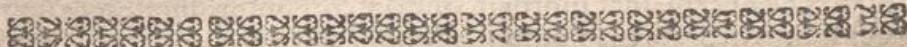
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 16. & 17. lib. 4. Regum, in quibus
describitur Impietas Achaz, supersticio erga Altare Damasci. Assyriorum
poena ob Idololatriam in Palestina commissum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

quitur, tam frequentur te inquietari, te lugere, te dolere? et si foris invitet sapientia, corripiat, instruat, foris neminem osculatur. Philomelam argutè modulan tem, ut quis audiat, sylvas necesse est, accedit: haud aliter Deum quis sibi loquentem, & intus suavitur canentem sentiat, solitudinem querat, strepitum fugiat, oportet. Augustinus cantilenam hanc dulcissimam auditurus, fugiens Chartaginem, ubi omnia strepebant: etiam relictō sociō Alipiō, ad vireta silentis horti se conferre debuit, testatus de se lib. 8. conf. c. 13. *Ego sub quādam fici arbore stravi me, nescio quomodo, & demisi habenas lacrymis, & ecce audio vocem: tolle, lege, tolle, lege.* Bernardus quoque de se fateri debuit: *quamdiu in exterioribus occupatus fui, vocem tuam Domine juxta audire non potui.* S. Macarius à Dæmone sollicitatus, ut solitudinem linquens procurandæ aliorum saluti incumberet, jaectavit se pronus in terram, & extendit pedes suos à foris limen cellulæ suæ, clamans teste Rhosvv. atque dicens: *trahite Dæmones, trahite: ego enim pedibus meis non vado, sed si potestis me hic abducite, ego quippe testor Deum, quod hic jaceo ad vesperam.* Bone Deus! si tantæ sanctitatis vir, ex causa tum pia, solitudini claustroque suo valedicere noluit, timens, ne querendō aliorum salutem, propriam perdat, & turbæ loquens, non amplius audiat sibi colloquentem Deum: *quid tibi Christiane Lector continget, qui solius curiositatis pascendæ gratiâ tam sæpè domum tuam aut cellulam egredieris?*

FASCICULUS XLVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

*Desumpta ex cap. 16. & 17. lib. 4. Regum, in quibus describitur Impietas Achazi
supersticio erga Altare Damasci. Assyriorum pena ob Idololatriam in Pa-
lestina commissum &c.*

Considera I. **I**Mpium Regem Achaz: qui teste S. Scriptura cap. 16. N. 316.
filium consecravit, transferens per ignem secundum *Idola Gentium &c.* clarissimam esse figuram quorundam paren-
tum,
Hhh 3

tum, qui filios & filias suas jam à prima ætate consecrant Idolis & simulachris malarum passionum: dum nimiō amore eorum excæcati, ipsis fræna laxant ad amplexandum id, quô brutalis appetitus eos impellit; toties tamen, & tam serio moniti ab Ecclesiast. c. 30. dicente: *laeta filium tuum, & paventem te faciet. Lude cum eo, & contristabit te. Non corrideas illi, ne doleas, & in novissimis obstupest dentes tui. Non des illi potestatem in juventute.* Est talium parentum erga proles suas amor haud dispar illi, quam natura indidit pellicano fæminæ erga pullos suos. Hos ut vix exclusos vivere conspicit, quantociùs amorosè complectitur, & stringit: quô tamen amplexu eos necat; nam improvidò rostrò eis colludens, latera perforat tenellula. In hoc tamen pejoris adhuc conditionis sunt pellicanô stolidi parentes: quod illi extintis semel filiis, etiam maximô sanguinis profluvio reddere nequeant vitam; valeat tamen pellicanus. Conqueritur ipse Deus propheticô ore contra quasdam Matres Thren. 4. *filia Populi mei crudelis quasi struthio.* Dicurus per hæc verba: Matres illas gerere se struthionum instar erga liberos suos, dum sicut strunctiones ova sua publicis locis exposita, & hinc millenis periculis obnoxia relinquunt, ita matres illæ, dum proles suas liberius vivere permittunt, quasi extremis pereundi periculis obiciant. Liber tertius Regum docuit: mulierem quandam proprium suffocasse filiolum, quod hâc solùm occasione evenerit: quia in molli culcitra eum deposuerit. O quòt habet Mundus, si moraliter loquamur, paris exempli matres, quæ præmaturæ mortis in anima & corpore prolium causæ sunt, qui animis delicate eos nutrunt, mollitur educant, raro aut nunquam corrigunt. O quām afflitti sunt parentes multi, ingeniosè ait Paleotti Dom. infra octav. Nativit. Dom. qui filiis suis semper vespertas defunctorum canunt. Primum ibi verbum: *dilexi.* & occasione hujus *placebo* intonant, ad genium vivere eos permittendô, quid tandem? miserrimè vitam perdunt, & parentibus canendum: *requiem dolore sanè maximô.* Si ergo Christiane Lector parentem agis: *noli à puero tuo subtrahere disciplinam; si enim virgà percusseris eum, non morietur.* Proverb. 23.

N. 317. Considera 2. Quām graviter Deus crimina puniat, commissa in locis suo Cultui destinatis; et si commissa sint ab hominibus, qui per ignorantiam videntur posse excusari. Enim verò S. Scriptura cap. 17. testatur Babylonios, qui in patria sua absque Dei vindicta servierant Idolis, ab immisis leonibus eò tempore esse necatos, quô Palæstinam super-

supersticio Cultu defœdare præsumperant. Quàm horrendas igitur pœnas dabunt illi, qui nullâ ignorantâ excusantur à delictis, in loco sacro perpetratis? quamprimum Lucifer rebellis ille angelus in superbiam elatus, in hæc sacrilega prorupit verba: *Similis ero Altissimo*. Absque ulla spe veniae vidit tartareos rogos sibi accensos, & se conjectum sensit in illos. Econtra protoparentes nostri divino inobedientes Precepto, non tantum delictiveniam obtinuere, sed deleto per pœnitentiam crimina se dignos effecere Paradisò cœlesti. Quæris causam discriminis hujus? habebis illam in promptu, si locum consideraveris, in quo deliquerit Lucifer. S. Scriptura vocat illum Montem Dei Ezech. 28. & hinc asserit S. Chrysolog. Serm. 29. de Cœlo cedit, qui in cœlestibus deliquit. Desperatus incurrit, qui in ipsis dominantis oculis offendit, & excusatione caret, qui ipso Judee teste facinus committit; aut quam defensionem habebit, quem testimonium Conditoris accusat? Non mirandum est: quod David vir alias Deo gratissimus ob adulterium cum Bersabea commisum tam rigidas dederit pœnas: erat enim peccatum illud non in privata camera, non in domo meretricia, in hospitio aut loco profano, sed in regali Palatio, in quod Arcam Dei deportari fecerat, perpetratum; atque hinc audire debuit à Nathan 2. Reg. 12. Quare contempsti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Christus Dominus ut ostenderet Pharisaorum & Scribarum delicta, non tantum temporalem, sed & æternam quoque mereri pœnam, locum adducit, talibūs peccatis conspurcatum, dicens Matthæi 23. *Ecce ego mitto ad vos Prophetas & Sapientes & Scribas, & ex illis occideris & crucifigētis, & ex eis flagellabitis in Synagogis vestris.* Tales Dei vindictas Christiane Lector toties revolvas mente, quoties vel impurus amor ad processus aspectus, vel levitas ad profanos sermones te pellicit in Templo: ne malum faciens *coram Domino* instar Achaz v. 3. citati capit. malum quoque patiaris cum illo.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 18. & 19. lib. 4. Regum, in quibus describitur Ezechiel Regis Zelus contra Idola, Rabfacis convitia & blasphemie. Ezechiel Oration, Assyriorum blasphemantium cades.

Considera 1. **H**omines illos, qui de magna amicoruni & Patrono- N.318. rum turba sibi applaudunt, iisdem compellari posse verbis,